

Fiskar og småbrukar,

Svend Thoresen,

Trollvik

døde plutselig 2. pinsedagsmorgen, 26. ds.

Helt til for vel ett årstid sia var Svend Thoresen en kvik og fullt arbeidsdyktig mann, frisk og rask som en ungdom. Det siste halvtannet års tid hadde han riktignok skrantet litt og i vinter var han sjukleg ei tid, men kom seg og var no opptatt med sitt daglige virke som vanlig. Et par dager før pinse var han på Finnsnes og gjorde innkjøp av kunstgjødsel m. m. Første pinsedag var han ute og gikk en tur, var innom på en av nabogårdene og drakk kaffe. Han kom heim om kvelden og ingen merket noe særlig. Etter å ha ete kveldsmat gikk han og la seg.

Svend Thoresen pleide å være tidlig oppe, helst den første i huset som rørte på seg om morgenen.

Da hans fosterdatter som hadde sovet, som hun syntes litt for lenge, skyndte seg forbi hans rom, hvortil døren sto åpen, syntes hun det var merkelig at han ikke som vanlig var på farten allerede. Hun snudde derfor tilbake og gikk inn på rommet hans og bort til senga. Hun fikk ikke livsteikn fra han og sprang forskrekket ned og varslet, hans søster og deretter sine foreldre som er nærmeste naboer. Det synte seg imidlertid at han var død.

Svend Thoresen var født i Trollvik av foreldre Thore Guldbrandsen fra Gudbrandsdalen og hustru Hanna, født Kristensen, fra Lavold i Lenvik.

Der var flere barn. Svend var den yngste av sønnene. Helt fra konfirmasjonsalderen var han med på fiske i Lofoten, Finnmark og på sildfjordene. I en årrekke, reiste han som kokk med «sildkongen» Hans Karolius om ettersommeren og hausten og på lofot- og finnmarkfiske i sesongene der. Vår og sommer var det arbeidet på det vakre småbruket som opptok hans tid. Helt til for få år siden deltok han i lofotfisket med garnbruk.

Svend Thoresen var en flink og meget arbeidsom mann, med økonomisk sans, samvittighetsfull og rettskaffen i all si ferd, en god sønn og bror, en hjelpsom granne,

Som regel møtte han en med en lun og munter spøk. En ordensmann, hyggelig å omgås som arbeidskamerat og i heimen, alltid med et lyst sinn. En mann som bare etterlater seg lyse gode minner.